

ито, безъ да го търсятъ, случайно сж намирали; но много повече сж ония злощастници, които сж зарязвали работата си и сж продавали и ризата отъ гърба си, за да търсятъ имане, безъ да могатъ да го намерятъ. Някои отъ вражалцитѣ тикатъ наивнитѣ хора дори и къмъ престѣпления, за превъзможване на магията или заклинанието, които трѣбвало да се правятъ, за да можало да се откопае имането, като ги каратъ да пренасятъ въ жертва дори и децата си, за умилюствяването на змея имъ пазителъ. И въ сѣдебната хроника има зарегистрирани случаи на осжждане подобни родители.

Има много приказки за това, какъ да се търси и познава де има имане. Най-разпространеното е да се варди нощемъ, въ известни празнични дни, де ще свѣтне огънь и тамъ да се търси. Такъвъ огънь билъ свѣткаль по три пѣти презъ нощта срещу голѣмитѣ празници, включително и Великдена, преди да пропѣятъ пѣлитѣ.

О Г Ъ Н Ъ

Едно време, когато не е имало кибритъ, па и употребление на праханъта не е било още известно, огънятъ въ домашното огнище се е поддържалъ непрекъснато. Грижата за това е лежала върху най-старата жена въ кѣщи, която, вечеръта, преди да си легне, е заравяла жаръта съ дебелъ пластъ пепель, за да не гасне до сутринъта. Щомъ се събуди на другия день, първата нейна грижа е да запали огъня. Ако случайно жаръта е загаснала, тя отива да заеме огънь на съседитѣ. Въ всички домашни събития огънятъ не само че е трѣбвало да гори, но той участвува и при извършването на много домашни обичаи и обредности. Той има очистителна сила, къмъ която сж прибѣгвали, когато е трѣбвало да пѣдятъ зли духове и болести. Баячкитѣ и магьосницитѣ, за лечение на известни болести и правене на магии, си служатъ тоже съ него, като го палятъ и гасятъ, произнасяйки известни заклинания. Когато младата невѣста влиза следъ вѣнчилото въ кѣщата на мжжа си, тя най-напредъ отива при огнището и три пѣти се покланя предъ горящия огънь, сяда до него, зема въ скутовотѣ си три малки деца — две момченца и едно момиченце, въ знакъ на желанието си да стане